
PŘEJEL JSEM REPUBLIKU

...aneb cesta je cíl...

Zuzana Bouzková

...vše začalo někde tady nebo ještě mnohem dříve – koupě koloběžky, první účast v koloběžkových závodech v Hodkovicích, potykání s Pavlem Štorkem a už tu byla nabídka na účast v Přejezdu republiky 2015 navíc přímo ve slušivých barvách stáje 3CProkola...

...a o co že tedy vlastně šlo? Z níže uvedené výzvy Pavla Štorka se vše dozvíte:

PŘEJEZD REPUBLIKY 2015 č.3

SEVER - JIH

Výzva přejet republiku ze Šluknova do Vyššího Brodu do 24 hodin zůstává. Zatím nejlepší čas stanovil Zdeněk Červenka - 24:15 hod. na 342 kilometrech. Letos ona hranice jistě padne. Samozřejmě je možné pojmout akci vlažněji i se spánkem a pokusit se Přejezd absolvovat v limitu.

Start 10.7.2015 9:00 hod. Ovšem!!! Dobu startu si MŮŽE každý účastník určit sám v době 5:00 - 22:00 v pátek 10.7, nebo 5:00 - 12:00 v sobotu 11.7. Pro tyto závodníky bude startovním časem převzetí pokladního dokladu s přesným datem a časem na Benzině **ve Šluknově**.

Cíl nejdéle do 16:00 v neděli 12.7.2015 ve Vyšším Brodě - Kemp Pod Hrází. Cílovým časem bude opět čas na pokladním dokladu z Benzíny ve Vyšším Brodě. Po limitu může samozřejmě účastník dokončit závod, ale v cíli již nebude rozhodčí.

Trasa povede přes 2 kontrolní body. Prvním bude Čerpací stanice Bouška (GPS 50.4641958N, 14.3653178E) ve Štětí - pro ty kteří se rozhodnou objet Prahu ze strany západní, anebo jet přímo přes Prahu - nebo RoBiN OIL (GPS 50.2021675N, 14.6868972E) v Brandýse n.L. - pro ty, kteří zvolí objetí Prahy z východu. Druhým kontrolním bodem bude parkoviště (parkovací lístek) na náměstí v Týně nad Vltavou (49.2232947N, 14.4212089E). Trasu mezi kontrolními body si volí každý podle svého a je též na každém jednotlivci, zda pojedje sám, ve dvojici, nebo skupině.

Propojení:

Každý účastník se každou celou lichou hodinu bude hlásit pomocí SMS koordinátorce, kde udá přesný počet kilometrů ujetých od startu. Ta údaje zpracuje a rozešle všem zpět, aby závodníci měli přehled, kde se právě který nachází. Tyto údaje budou odesílány i s krátkým popisem situace též na Facebook jako on-line reportáž.

Startovné: neplatí se

Doprovod: si každý zajišťuje sám. Samozřejmě je možná domluva více závodníků dohromady, nebo možnost absolvovat trasu bez doprovodu.

Zajištění: v cíli v kempu možnost sprchy a přespání ve vlastních stanech

Zabezpečení: nebude žádné. Každý startuje na své riziko, jako kdyby jel sám. Pouze si nakonec řekneme, kdo to dal a kdo navíc za kratší dobu. Protože nebudou pro zúčastněné připraveny žádné ceny, nepředpokládáme nečestné praktiky. Zadání je jednoduché - kdo co nejdříve přejede republiku s projetím kontrolními body.

Přihlášení: je možné nejlépe do 9.7. na e-mail pavel.stork@seznam.cz, nebo na mobil 608346903. Případné otázky tamtéž.

Upozornění: za velmi nepříznivé předpovědi počasí po společné dohodě všech přihlášených možnost odložení akce o týden na 1.7 -19.7

Omezení: zákaz jízdy po těchto silnicích :

č.9 (Rumburk-Nový Bor-Česká Lípa-Doubí-Liběchov-Mělník-Neratovice)

č.3 (Mirošovice-Benešov-Votice-Miličín)

č.3 (Veselí nad Lužnicí-Budějovice-Kaplice-Dolní Dvořiště)

č.39 (Kamenný Újezd-Český Krumlov)

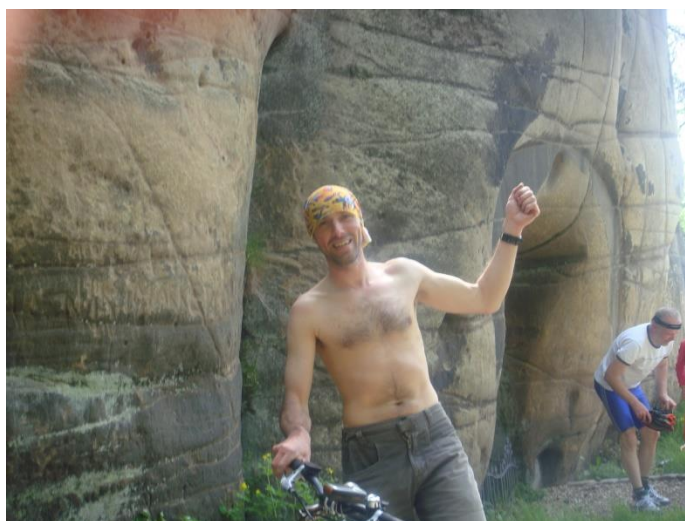
Toto omezení je nekontrolovatelné. Věříme v čestné jednání.

**Tak co Vy
na to?**

...Jiří Bouzek říká této výzvě jednoznačné ANO! a prakticky okamžitě začíná poctivě trénovat...

...zde foto po tréninku...nutno uznat, že se opravdu nešetří a jde do toho naplno...

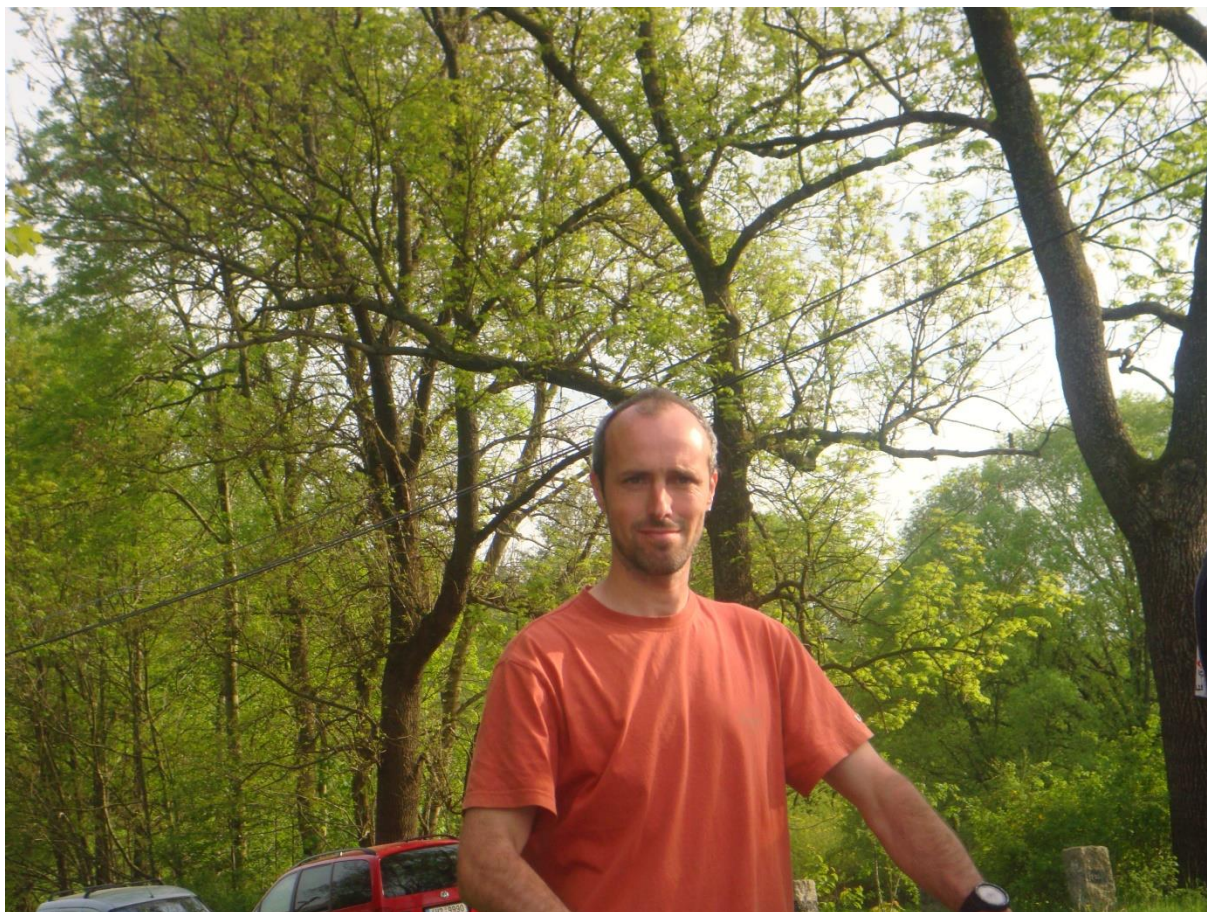
...nezbytný tuning, kvalitní stroj je totiž základ...

..také trasu je potřeba důkladně promyslet...

...a ani bez pořádného odhodlání by to nešlo...

Držíme palce!

...protože den „D“ se rychle blíží...

10. červenec 2015!!!

.... již jen několik málo dní před startem ladění se na závod od Pavla Štorka – otce tohoto závodu:

Předstartovní tetelení Přejezdu republiky

Nejdelší koloběžkový závod je tak blízko, že již zná i předpověď počasí. Vlídno, nehorko, nedeštivo, v noci chladněji a tma, kterou si lze při takovéto akci skutečně dosyta užít. Startovní listina je opět obohacena o nová jména a dokonce je přihlášená první statečná žena - Lucie Zvárová, která říká, že si to jde vyzkoušet a neví, co to s ní udělá. To ostatně neví nikdo, kdo odstartuje. Zdeněk Červenka má oproti loňsku nový závodní stroj a chce těžit ze zkušeností z minulého Přejezdu. Tato akce je jedna z hlavních, na kterou se připravuje a jeho motem je: Svou kůži nedat zadarmo. Tak jako pro něj tak i pro další dva favority je Přejezd akcí důležitou, na kterou se velmi těší. Jsou jimi Milan Jelínek a Přemysl Ježek. Přemek očekává odvetu od Milana za Hodkovicou dvanáctihodinovku, ale každopádně jde do závodu s ambicí zvítězit a též plánuje stlačit konečný čas pokud možno velmi znatelně pod 24 hod. Milan si podobné závazky nedává (alespoň nám o nich není známo), ale každopádně si chce Přejezd užít, protože hlásá, čím více kilometrů, čím větší záprah, tím pro něj lépe. Ač překročil věkem šedesátku, je jedním z velkých favoritů. Je znám, že nepotřebuje příliš odpočívat a pokud by nemusel zastavovat na jídlo, jel by to snad nonstop. Lehký otazníček stále nechává viset Václav Liška. Přestože má velké zkušenosti s koloběžkovými dálavami, obává se, že by nemusel být použitelný pro nejbližší natáčení. My mu to ale nevěříme a je jasné, že kuje taktické pikle společně s Janem Vláškem, který sice odmítá být zapsán na startovní listinu, ale takováto akce mu jistě nedá spát a nechal se slyšet, že tato kilometráž za ideálních podmínek, tréninku a rozpoložení by se mohla dát zvládnout k 17-ti hodinám. Václav Jun je jistě černým koněm. Vytrvalostňák, pro kterého je podobný závod výzvou, a který díky svým mnohým zkušenostem se určitě bude cpát do popředí výsledkové listiny. Matěj Kosnar pojedje zřejmě jako jediný na menší koloběžce s podobnou velikostí kol jako loni Zdeněk Červenka. Jedná se o jezdce, který oproti výše jmenovaným naopak zkušenosti s takovým počtem kilometrů nemá, ale přesto chce jet na umístění a nejen závod absolvovat. **Jiřímu Bouzkovi se v reportáži loňský Přejezd natolik zalíbil, že si řekl, že toto chce absolvovat a již od zimy plánuje nejlepší trasu. Je to jeden z jezdců, kteří nemají cíl stláčet čas co nejnižší, ale, pro něž je výzva republiku vůbec přejet a do Vyššího Brodu se pokud možno dostat do nedělního odpoledne.** (zde bychom autorovi textu vytkli zbytečně skeptický tón, my víme a vždy jsme věděli, že Jiří Bouzek přejede a do stanovené doby se prostě vejde- pozn. red.) Stejně tak se tváří Michal Trojan, Karel Krchňák a Pavel Kňákal. Avšak tito koloběžkoví matadoři když už do Vyššího Brodu dojedou, tak je jistě i ten čas bude velmi zajímat. Zatím posledními přihlášenými jsou Lukáš Šmahel, který absolvoval již Přejezd č.1, a Milan Čtvrtník, pohodový koloběžkář, který chce lehce pokličkovat republikou, aby si projel svá známá místa, a navíc to plánuje ujet nějak okolo 24 hodin. A Pavel Štork se cítí sebevědomě, protože loni zjistil, že se to ujet dá, zapomněl na útrapy a bolest a rád by též čas posunul k 24 hodinám.

Nakonec nám na startu stanuly ženy dvě, a sice k Lucii Z. se ještě přidala Jana Kopecká, která se hlásila na poslední chvíli (asi o půlnoci před startem), proto není ve výše uvedeném tetelení zaznamenána, tak aby jí to nebylo líto, zmiňujeme ji zde také...

....a ještě trocha těch technických informací...

Chystáme on-line reportáž. Pokud se vše bude dařit, jak si představujeme, každou lichou hodinu pošleme o každém odstartovaném závodníkovi údaje o ujetých kilometrech a čase stráveném na trati, popřípadě krátký komentář. Takže bude možné průběžně sledovat, jak si kdo vede, anebo nevede. Stránku, kde bude probíhat on-line reportáž ještě upřesníme.

...již teď můžeme napsat, že technicky se celkem dařilo, takže i fanoušci doma u počítačů měli o svých favoritech přehled a také zhusta fandili. Krátký záznam z FB později na dalších stránkách, protože...

... je tu onen velký pátek 10.7.2015 a na start se nám řadí:

Lucie Zvárová - Liberec

Pavel Štork - Koloběžky Hodkovice - Hodkovice n.M. (u Liberce)

Přemysl Ježek - Liberec

Milan Jelínek- SILVINI - Vlastibořice (u Turnova)

Václav Liška - Ultima K.lap Team - Praha

Václav Jun - Bezpedálů - Plzeň

Michal Trojan - Hodkovice n.M. (u Liberce)

Zdeněk Červenka - Polná (u Jihlavy)

Jiří Bouzek - Koloběžky Hodkovice - Dlouhý Most (u Liberce)

Matěj Kosnar - Koloběžky Český Ráj - Jablonec n. Nisou

Karel Krchňák - Týnec n. Sázavou

Pavel Kňákal - Tábor

Lukáš Šmahel - Strunkovice nad Blanicí (okres Prachatice)

Milan Čtvrtník - Provodov (u Zlína), ale spíš Plzeňák (*nakonec bohužel nestartoval*)

Miloš Dvořák – Praha

Jana Kopecká – Krásná Lípa

...a jak to všechno bylo a jak to dopadlo, se dozvíte v následující reportáži našeho hlavního „koně“ ;-) aneb...

Přejezd Česka na koloběžce očima a hlavně nohama Jiřího Bouzka

10.7.2015 - pátek

Vstáváme brzo ráno, abychom stihli start v 9:00 hodin ve Šluknově. V půl sedmé přichází první SMS od Šárky-spojovatelky, že Kňákal odstartoval v 5:59. Začínám být lehce nervózní a cuká se mi pravá noha.

Vyrážíme před půl osmou a přichází další SMS „Kňákal 7:08, 13 km“. Ne že bych měl ambice závodit, ale „nemám rád Kňákala ;-).“ V Krásné Lípě nabíráme Janu a už stojíme ve Šluknově, pomalu vybalují a přijíždějí další koloběžkáři a chystají si své závodní stroje, vyndávají kola ze speciálních vaků (Ježek) a montují je na vytuněné rámy. To mě přidává na předstartovní nervozitě.

START!!!

Třemi mohutnými odrazy se snažím ujmout prvenství a stát se vůdcem pelotonu, ale nemá to cenu, tak se vracím dát Zuzce pusku na rozloučenou – kdybychom se už neviděli – a zařadím se na konec závodní skupiny.

Adam skanduje „TÁTO DO TOHO“ a mává vlaječkami vyrobenými ze štětců.

Po asi 200 metrech se nám peleton nenávratně ztrácí v dále a jedeme sami. První technická závada – uvolňuje se mi držák reflexního praporkku, který jsem opomněl dotáhnout.

Po 20-ti km a dvou hodinách jízdy obědváme v Kytlici. Po deseti minutách nás míjí Pavel, který je 10 km před námi. Mám radost, jestli to tak půjde dál, nebudu poslední ☺.

V jednu hodinu máme 40 km – jedeme podle plánu 10 km/h včetně přestávek. Teď by to chtělo kávu.

Dojde na ni až kolem druhé v Motorestu Holany. Píšu SMS, že čekáme na Pavla, ale je mi jasné, že všichni jsou dávno před námi.

15:03 – Dřevčice – zase máme hlad. Jana má špatné boty, lepí si prsty. Mastíme dál zkratkami přes lesy a louky, turistické cesty a vesnice s divnými názvy. V půl páté je čas na večeři, tak zastavujeme „V Ráji“. Řízek s hranolkama a pivo asi není to správné jídlo pro sportovce a závodníky, ale chutná o to lépe.

Půjčuju si od „kolegů“ kolařů imbus č. 4 a opravuji držák praporku (zase). Jedeme dál a mastíme to, co to dá, jako když jsme sjížděli do Nového Boru – dlouhé klesání jedu jak nejrychleji může jet závodník na koloběžce a v tom nás předjíždí úplně klidně kluk na kole. To bylo malé zavzpomínání na cestu, která je už za námi.

Jedeme a jedeme, Mšeno a už začínají „kolempražské“ vesnice – Brandýs n. L. – sláva, kde je ta pumpa – aha, kousek doleva, už jsme tady, snad je to ona.

Já: „Dobrý den, byl tu dnes už někdo na koloběžce?“

P: „Ne, žádného koloběžkáře jsem nikdy neviděl.“

Já: „To je divné, je v Brandýse jiná pumpa RobinOil?“

P: „Není, ale já jsem nastoupil před půl hodinou, zeptejte se uvnitř.“

Trochu jsem si oddychnul a uvnitř se nezeptal. Dávám si polévku, doplňuji zásoby pití, Jana taktéž a rychle dál, večer se blíží. Projíždíme Brandýsem, Jana se pokouší četnými telefonáty přemluvit Ludvu, aby pro ni přijel, neb s nastupujícím večerem padá na ni únava a začíná být jasné, že celou noc jet nemůže. Já jsem trochu nervéz, protože telefonování nás zdržuje a já bych chtěl ujet co nejvíc ještě za světla.

Za Brandejsem Janu trochu ztrácím a ta, nevěda kudy jet, najíždí na R35 směr Praha - zase půl hodiny zdržení a už jedeme směr Říčany. Do Říčan přijíždíme kolem půlnoci, mezitím několikrát „padám“ do příkopu ve snaze uhnout projíždějícím autům. Za chvíli už se potkáváme s naším doprovodným vozidlem a Ludvou, asi v jednu nakládá Janu a koloběžku a jedou přespat do Svojšovic ke Květce. Probíjím se tmou nevěda kam jedu, je

mi zima a chce se mi spát. Sjíždím do Týnce n. S., nedá se jet ani rychle, mrznou mi ruce a uši. Ve stoupání na výjezdu z města se mi snaží nějaký opilec vnutit půllitr piva výměnou za koloběžku. Jelikož nemám rád opilce, když nejsem opilý, snažím se mu ujet a odrážím se, co to jde. Opilec klidně kráčí vedle mne a bryndá na mě pivo.

Jízda v noci, zdá se být nekonečná, počítám minuty do chvíle, kdy by mohlo začít svítat. Konečně hvězdy začínají blednout a na východě jsou vidět ranní červánky. Definitivně na mě padá únava a tak upadám do strniště, zapínám se do spacáku, který nejde zapnout, a okamžitě usínám. Po dvou hodinách se probouzím zimou, slunce krásně svítí, ale ne do mojí „ložnice“.

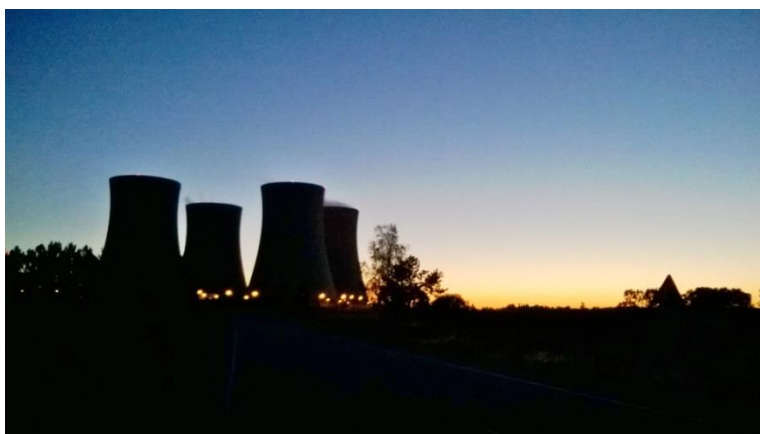
Píšu SMS zprávu o svojí poloze a bídném stavu a pokouším se představit si, jak trhám cílovou pásku ve Vyšším Brodě. Mám hrozný hlad, v nějaké vesnici u Sedlčan snídám před krámem. Domorodci si mě prohlížejí a dělají, že mě nevidí, asi vypadám jako bezdomovec. Radši jedu dál. Vesnice se mi zase slévají a místo abych vnímal, kudy právě jedu, vybavují se mi místa, kterými jsem projížděl v noci – zase Týnec – kočka kličující přede mnou na silnici možná půl kilometru, strašidelný statek, kterým jsem projížděl, opilec s pivem; Kosova Hora, krásné náměstíčko s kavárnou, tam by se to snídalo. Moje myšlenky mě pomalu dohánějí, až konečně splynou s mým tělem a já si znovu začínám užívat cestu. Nezděkov – zase sedím u krámu, jím banány a pozoruji trousící se svatebčany – to mi připomnělo, že na oběd jsem chtěl být v Týně nad Vltavou. Na nějaké pumpě před ním máme sraz s doprovodným vozidlem, vidím Janu a Ludvu, sláva, zase je líp – přivezli salám a rohlíky.

Asi 20 km do Týna jede Jana se mnou, což je celkem milá změna a cesta po dlouhých klikatých okreskách lépe utíká. **KONEČNĚ** – Týn nad Vltavou, náměstí, dlouhý oběd-večeře. Do cíle zbývá podle GPS 50 km, je to v pohodě, užívám si jídlo, krátce diskutujeme se závodníky, kteří se mihli doplnit zásoby Kofoly. Ludvovi se zdá, že 50 km je málo, znovu tedy vytahuji GPS a ukazuju na mapě zbytek trasy. Náhle mě poleje studený pot, roztřesou se mi kolena a vyskočí dva puchýře na zádech, to když zjistím, že můj cílový bod není cílovým bodem závodu, ale je mezi nimi rozdíl dalších 40 km!!! Ano, špatně jsem přenesl trasu do GPS, což pro mě znamená další 4 hodiny na cestě.

Dojídám a pomalu se přesunuji k parkovacímu automatu. Stále se zoufalým výrazem ve tváři vhazuji 5 Kč, když vedle sedící stařík se mě snaží přesvědčit, že za koloběžku a ještě navíc v neděli se parkovné neplatí. Nechápat mě na mě zírám, jak odcházím s ukořistěným parkovacím lístkem.

Pod hrází Hněvkovické přehrady jedu po nové cyklostezce za štíhlou bruslařkou, díky čemuž přicházím na jiné myšlenky a přestávají mě bolet nohy. Konec stezky, bruslařka se otáčí, ptám se na cestu kudy dál a dostávám odpověď: „Já nevím, já nejsem z Prahy“. To mě jen utvrzuje v přesvědčení, že Pražáci opravdu vědí všechno. Nevadí, pojedou podle instinktu, protože GPS ukazuje nahoru k Temelínu.

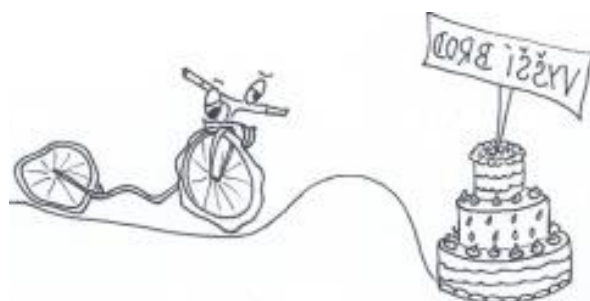
Po koruně hráze přejíždím Vltavu a zahýbám vlevo, následuje asi 20% stoupání, takže mám chvíli pocit, jako když plavu proti proudu. Kopec tedy opět vytlačím. Podél celé přehradu vede krásná nová asfaltová stezka, škoda že už mám za sebou přes 200 km, jinak bych si to opravdu užíval – krátká stoupání, dlouhé sjezdy, zatáčky, odpočívky...jako malá horská silnice. Přijíždím do nějaké vesnice, všude plno lidí, stánky, oslava...., jak jen mohli vědět, že tudy pojedou? Zastavuji u pláže a vbíhám do vody, všichni tleskají, moderátor něco křičí do mikrofonu, fanynky omdlévají a...., dračí lodě právě přijíždějí do cíle. Na mokré nohy soukám ponožky a několika hbitými odpichy mizím mezi stánkaři.

Hluboká nad Vltavou – dvojitá zmrzlina do dvojitého kornoutku a půl hodiny mám co dělat. Ještě mi trochu plandá omrzlý jazyk, když se ptám přijíždějícího cyklisty na nejlepší cestu do Budějovic. Že jsem udělal výjimku a zeptal se, se mi ale hned vymstí, protože mě posílá na pravostrannou stezku, kde prý jezdí málo lidí. Záhy se ukazuje proč, cesta je plná kamení a různě vysokých panelů, takže následujících 10 km poskakuju přes překážky. Na druhé straně řeky vidím bruslaře na hladké silnici. Hned na kraji Budějic zahlédnu několik opalujících se nudistek, což mě ještě víc rozpálilo, u stánku si dávám pivo a poslouchám rozhovor dvou mamin o výhodách „bezplenkové metody“. Proklíčuju městem, následuje táhlá silnice do Včelné, Zlatá Koruna, mimochodem, kde že je ten hezký vodácký kemp? A už z posledních sil přijíždím do Českého Krumlova.

Stále častěji musím zahánět myšlenku na to, že bych to vzdal, už v podstatě na nic jiného nemyslím, je mi jedno kudy jedu nebo jdu, prostě už se jen tak posouvám dopředu. Mám

tady sraz s Janou a Jirkou, vyndávám telefon, aha jsou až na druhé straně města. Místo projížďky centrem podél řeky, na kterou jsem se doma těšil, objíždím město po hlavní silnici. Všechno mě bolí, Jirka mi cpe nějaký růžový prášek, porušuji další zásadu a polykám ho. Jana pojedje po zbytek cesty se mnou, takže vyrážíme.

Silnice je rovná, takže stačí jen tak kývat nohou a v dolní úvratí trochu sklopit špičku chodidla. Kupodivu nabíráme docela stabilní rychlost a cesta začíná odsýpat. Ve Větrní se začíná stmívat. Stále kývám a kýval bych dál, ale u cesty stojí motospojka a mává na nás pizzou. Polykám několik kousků, je až neuvěřitelné, kolik energie najednou mám, možná, že si cestu dokonce užívám. Motospojka čeká u Veverek a zbytek cesty jede za námi. Už se těším do cíle, vybavuji si v duchu televizní záběry Tour de France, Rallye Dakar, Formule 1. - L.A. projíždí kordonem fanoušků, trhá cílovou pásku, Loprais otevírá šampaňské a Michael Schumacher kyne novinářům.

...náš hlavní hrdina se zasní tak mocně, že po příjezdu do Vyššího Brodu i s doprovodem-Janou míjí potmělou benzinku na okraji obce, kterážto byla určena jako cíl závodu a v euforii, že už už to bude mít za sebou, vjíždí do spícího kempu.

Ač na pokraji svých sil, zde mu začne poněkud stoupat adrenalin v krvi, protože místo uvítacího kordonu zeje kemp prázdnotu nebo tu přinejmenším není ani Pavel, ani Šárka...Po telefonu se dozví, že výše zmínění čekají na té benzince, ale že už tedy nemusí jezdit zpátky, že oni dorazí za ním...uf.

A teď už konečně huráááá, cííl, mám to za sebou, dokázal jsem to!!!!

...foto po příjezdu, celkový čas 37hodin 19 minut.

VELKÁ GRATULACE!!!

... už pohoda po ránu v kempu...

...a kde bychom byli bez Facebooku – tam to také žilo a hojně se fandilo...

8:24 Jirka cestou i houbari 😊

Vám, uživateli Věra Bouzková a dalším (7) se to líbí.
Sdíleno: 1×

Komentáře

Odebrat

Věra Bouzková To je náš šikula

To se mi líbí · Odpovědět · 11 červenec v 8:34

Odebrat

Romana Trojanová 😊

To se mi líbí · Odpovědět · 11 červenec v 9:33

Tato stránka se mi už líbí · 10 červenec ·

11:07 Jana Kopecka 21km,Jiri Bouzek 21km...citim se skvele

Jirka a Jana v 15:05,citi se hladove,Jana si dela udrzbu chodidla. Susice? Tady je neco spatne...

To se líbí uživateli Věra Bouzková a dalším (5).

Komentáře

Odebrat

Věra Bouzková Skoro u cíle.....

To se mi líbí · [Odpovědět](#) · 10 červenec v 22:24

...a konečně na co všichni čekali...

Jirka Bouzek v CILI, gratulace velika! 361,83km 37h 11min,cisty cas 25,5hod

To se líbí vám, uživatelům [Dana Málková](#), [Věra Bouzková](#), [Václav Hanzlík](#) a dalším (5).

Sdíleno: 1×

Komentáře

Odebrat

Věra Bouzková Dokázal to!!!

To se mi líbí · [Odpovědět](#) · 11 červenec v 23:19

Odebrat

Dana Málková Ty brďo, tak to je frajer, gratulace...

To se mi líbí · [Odpovědět](#) · 12 červenec v 12:16

Odebrat

Václav Hanzlík Tenhle typek je peknej borec..

To se mi líbí · [Odpovědět](#) · 13 červenec v 9:51 · Upraveno

...zážitek to byl vskutku jedinečný a výživný nejen pro našeho hlavního favorita Jiřího Bouzka, všichni závodníci byli plni dojmů a emocí, takže zde ještě osobní reportáž a závěrečná rekapitulace celého závodu od Pavla Štorka...

Reportáž z Přejezdu republiky 2015

Tak tohle byl fakt zážitek. To se nám nahromadilo různých emocí. Máme toho plné hlavy i duše. A tím si (i dalším tazajícím) odpovídám na otázku, proč to dělám a proč to děláme. Proč nechávám pršet na dřevo, místo abych ho nařezal, naštípal a nechal sušit na zimu. Proč nechávám rozestavenou ložnici, a raději stále spíme celá rodina v jedné posteli. Proč s manželkou o půlnoci diskutuji o formě vzájemného propojení účastníků závodu, místo abychom probírali, zda ten šišatý nedofouknutý bazén vyrovnáme.

Když jede člověk na koloběžce 70 km, je to fajn vyjížďka a může z ní být dobrý, nebo špatný pocit. Když jede člověk na koloběžce 350 km je těch dobrých i špatných pocitů neúměrně mnoho. Neúměrně proto, že se nedá vynásobit onen pocit ze sedmdesátky pětkrát. Na tak dlouhé trati je to 24 hodin (jak to kdo zvládne rychle) sled neustálých různých vjemů, které mozek zapisuje velmi intenzivně. I teď dva dny po dokončení Přejezdu je moje hlava neustále částečně na trati a přehrává si okamžiky, které se vynořují, a nad každým z nich se pozastavím a přehraji si ho jako by šlo o ten nejhezčí film. Jako třeba ten, kdy jsem bejčil v Kytlici do kopce s vědomím, že jsem si zřejmě kus zajel a protože jsem měl plán dát to do 24 hod, snažil jsem se čas dohnat. Když jsem míjel hospodu, viděl jsem, že na terase sedí Jirka Bouzek s Janou Kopeckou a dávají si obídek. Divili se, co tam dělám (já také), neboť se domnívali, že jsou poslední. Co se týkalo najetých kilometrů, tak byli - měli 27, já 39. Ale v tu chvíli jsme to měli k cíli stejně daleko. Jejich pozvání, ať jdu na pivo, jsem odmítl a dupal o to usilovněji. Prý pak čekali v každé hospodě, kdy se opět objevím. Nebo ten, kdy jsem do kopce u Kokořina předjížděl dva cyklisty - trampy. Anebo kdy jsem za Sedlčanama v bláhové naději odbočil ze silnice na stezku, že si to zkrátím a naženu pár zabloudivších kilometrů. Vyšlápl jsem pěšky několik ukrutných krpálů, kdy to vypadalo, že vystoupám až do hvězdnatého nebe a nakonec jsem zjistil, že jsem absolvoval opět navíc asi 5-10 km.

O dalších a dalších historkách vyprávěli v cíli i všichni ostatní. Další kolizi si neodpustil Milan Jelínek. V noci do Jelena narazil jezevec, který ovšem díky Jelenově síle odrazu byl odmrštěn, zatímco Jelen střet ustál. Když se mu podařilo nahmatat jezevcův puls, bez výčitek vražedným tempem pokračoval dál. Michal Trojan s Karlem Krchňákem si v půli trati v Týnci dali u Krchňáků ranní kávičku a koblížek a nebýt toho, že svítalo, zalezli by do připravených peřinek. Přemek Ježek byl tak dokonale připraven, že jeho doprovod mu v nočních hodinách na křížovatkách maloval šipky i s označením PP (Přejezd Přemek). Když to Lucie Zvárová po několika kilometrech pochopila, měla o navigaci postaráno. Též se zhrozila, když po absolvování 355km dorazila na cílovou benzinu ve Vyšším Brodě a ta před 10ti minutami zavřela. Její přítel a doprovod jí oznámil, že to nestihla a že to celé musí jet znovu. Nikdo netuší, jak to Lukáš Šmahel dokázal, že najel pouhých 340km. Holt dokonalá příprava se v tomto závodě vyplácí. Zato všichni víme, jak Matěj Kosnar najel 393 km. Z Budějovic do Vyššího Brodu to opravdu přes Lipno není zkratka. Pavel Kňákal byl skutečně nadšen z krásného výletu. Stihl prohlídku Prahy, potkat se s bratrancem, nechat se převézt přívozem a dokonce na jednom trhu si objednat žebřík i s dovozem až do domu. Milan Čtvrtník se bohužel nedostal ani na start, neboť je s bratrem cestou autem do Šluknova v Praze napálila šílená důchodkyně. Jestli to nebyla nějaká úmyslná sabotáž?! Neboť Milan byl považován za jednoho z favoritů. Že by až tak

prestižním závodem Přejezd byl? Další z borců - Václav Liška - musel kvůli zdravotním komplikacím skončit již ve Štětí, přestože též teoretické přípravě věnoval hodiny. Dokonce obvolával tamní domorodce toho kterého kraje a zjišťoval, která cesta bude pro jeho koloběžku neoptimálnější. Ze solidárnosti s ním skončil i jeho spolujezdec Miloš Dvořák. Zdeněk Červenka absolvoval Přejezd bez doprovodu, a přesto dokončil na druhém místě. Je vidět, když na to člověk má.... Pro Václava Juna se naopak Přejezd stal zápasem s vlastní vůlí. Předstartovní pracovní tempo, stres a nevyspání se podepsalo na jeho vyčerpání. Jedna krize střídala druhou, půlhodinový noční spánek v příkopu (8 stupňů), kdy byl v kraťasech přikryt pouze koloběžkou a nemožnost pozřít ani tekutý gel, tedy hladák jako Plzeň, položily otázku: Dokončit?! Přejezd?? Jistěže dokončit !!! **Jirka Bouzek s Janou Kopeckou pojali Přejezd jako jednu velkou reklamní akci. Zastavili se v mnohých hospodách (v každé, kterou potkali?) a všude dělali reklamu. Se štamgasty si povídali o tom, co právě absolvují.**

Po dokončení padly i věty, že se jedná o unikátní koloběžkový závod až celosvětového formátu, kde nezáleží pouze na rychlosti jízdy, ale i na spoustě dalších okolností, jako je výběr trasy, počet zastávek, které pasáže projíždět v noci atd. Výborným nápadem se ukázaly SMS zprávy, které každou lichou hodinu propojily všechny zúčastněné a tak měl každý o každém přehled. Pro příští rok je návrh, že by si kdokoli, koho by Přejezd zajímal, mohl poslat své číslo a tyto SMS zprávy by mu přicházeli též. Velmi tak všichni děkujeme spojovatelce Šárce, která tuto funkci s vypětím dokonale zvládla.

Jaroslav Seifert napsal: „Věřím, že hledat lidská slova je lepší než zabíjet a vraždit.“

Velmi s tím souhlasím a tak se snažím hledat to lidské a dělit se o to. Ač to tak nevypadá i tento závod je dělením se o to lidské. Nuže lidi - za rok.

...a jak to vše dopadlo v číslech?...

VÝSLEDKOVÁ LISTINA:

Pořadí	Jméno	Čas ve Štětí	Čas v Brandýse	Čas v Týně	Celkový čas
1	Milan Jelínek-Silvini		6h 58min	15h 45min	21h 41min
2	Zdeněk Červenka		7h 03min	16h 43min	23h 14min
3	Přemysl Ježek		6h 41min	17h 20min	23h 41min
4	Lukáš Šmahel		7h 23min	17h 30min	24h 20min
5	Pavel Štork		8h 16min	18h 04min	25h 13min
6-7	Michal Trojan	4h 41min		19h 18min	27h 23min
6-7	Karel Krchňák	4h 41min		19h 18min	27h 23min
8	Matěj Kosnar		8h 16min	19h 20min	28h 23min
9	Václav Jun	5h 02min		19h 50min	30h 9min
10	Pavel Kňákal	6h 50min		25h 45min	34h 0min
11	Lucie Zvárová		9h 17min	28h 54min	36h 58min
12	Jiří Bouzek		10h 59min	28h 41min	37h 19min
13	Jana Kopecká		10h 59min		ukončila za Říčanama
14	Václav Liška				ukončil ve Štětí
15	Miloš Dvořák				ukončil ve Štětí
16	Milan Čtvrtník				neodstartoval (autonehoda v Praze při odjezdu na start)

Pořadí	Jméno	Počet km *	Čas na trase *	Průměr. Km/h *
1	Milan Jelínek-Silvini	360	20h 20min	17,7
2	Zdeněk Červenka	354,3	20,11	17,54
3	Přemysl Ježek	363,61	18,21	19,8
4	Lukáš Šmahel	339	21	16,15
5	Pavel Štork	384,64	20,39	18,62
6-7	Michal Trojan	363	21,14	17,6
6-7	Karel Krchňák	363	21,14	17,6
8	Matěj Kosnar	393	23,15	16,9
9	Václav Jun	388	22,01	16,74
10	Pavel Kňákal	381,6	25,4	14,8
11	Lucie Zvárová	354,6	22,01	16,5
12	Jiří Bouzek	361,83	25,5	14,19
13	Jana Kopecká	152		
14	Václav Liška			
15	Miloš Dvořák			
16	Milan Čtvrtník			

*Tyto údaje mohou být lehce zkreslené. Jedná se o hodnoty z tachometrů účastníků.

...jak je patrné z výsledkové listiny i z reportáže – Jana Kopecká neujela trasu celou. Nicméně ujela toho opravdu hodně a pak ještě jela ke konci s Jirkou jako doprovod, takže to Šárce nedalo a dodatečně pro Janu vyrobila speciální medaili v limitované edici jednoho kusu s nápisem „SKORO JSEM PŘEJELA REPUBLIKU“. Medaile pak byla Janě slavnostně předána se všemi náležitostmi i ovacemi a za hojně účasti publika v Krásné Lípě.

...příspěvek Jany z webové stránky www.3cprokola.cz mluví za vše:

NÁZORY A DOTAZY NÁVŠTĚVNÍKŮ

Jana [109.81.243.*]

31.07.2015 17:16

Poděkování

Děkuji za možnost zúčastnit se takového závodu, byla jsem naprosto nadšená všemi zážitky, podporou a organizací. Dalším překvapením pro mě bylo předání medaile za přejetí skoro republiky, která mi udělala velkou radost a všude se s ní náležitě chlubím - díky!!!

Co dodat závěrem – byl to krásný a opravdu silný zážitek nejen pro přímé účastníky závodu, na dalším ročníku se již nyní pilně pracuje, máme se tedy nač těšit, takže...

***Bud' me svorni a kupředu levá, trhni si zas
napřesrok...!!!***